

86. ÕHTUD MOSKVA LÄHISTEL

Aias vaikne kõik, puud ei kahise, loodus virgub taas koidu eel.
;;Mulle õhtud need Moskva lähistel jäävad kallimaks kõikidest;;

Veereb jõe voog eemal raugena, helgib hõbekuu sinkjal veel.
;;Kõlab, vaibub laul kuskil kaugemal nendel vaiksetel õhtutel.;;

Kullake, miks pead mornilt painutad, milleks pilku peidad mu eest?
;;Raske kõnelda, raske vaikida kõigest sellest, mis südamel.;;

Varsti puhkeb koit, tuhmub tähistee, mulle ainult üht tööta veel,
;;et sul õhtud need Moskva lähistel meelest iial ei unune.;;